

تاریخچه لوموند دیپلماتیک

نوشته Le Monde Diplomatique

در سال ۱۹۵۴ هوبر بور مری Hubert Beuve Mery بنیانگذار و مدیر روزنامه لوموند تصمیم به انتشار ماهنامه لوموند دیپلماتیک گرفت. در آن زمان هدف ارائه تحلیلهای ژرف نگر در مورد مسائل اقتصادی و روابط بین المللی به محافل دیپلماتیک و به طور کلی به دست اندرکاران امور مربوط به سیاست خارجی بود،

چرا که جهان دوران دگرگونی های سریع را طی می کرد : کنفرانس ژنو در ارتباط با مسئله هند و چین، عدم تصویب قراردادهای اتحادیه اروپا، آغاز جنگ الجزایر، تسلیح دوباره آلمان، عقب نشینی نیروهای انگلیسی از کانال سوئز ... لوموند دیپلماتیک همراه با اولین سردبیر خود فرانسوا اونتی Francois Honti تدریجا به سوی کسب هویتی مستقل گام برداشت. در فضای حاکم اختلافات شرق و غرب، با پرهیز از ورود در این درگیری ها، از نزدیک پیدایش کنفرانس باندونگ (اندونزی) و جنبش غیر متعهد ها را دنبال کرد و بطور ویژه بررسی و تحلیل مسائل خلق های آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین را در دستور روز خود قرار داد. وقتی در سال ۱۹۷۳ کلود ژولین Claude Julien سردبیری نشریه را به عهده گرفت، تیراژ آن از ۵۰۰۰ به ۵۰۰۰۰ شماره رسیده بود. او با کمک و همیاری Micheline Paunet ، تیراژ نشریه را در دوران بیست ساله مسئولیت خود به ۱۲۰۰۰۰ شماره رساند. راز چنین موفقیتی در این امر نهفته بود که لوموند دیپلماتیک با حفظ جهت گیری «جهان سومی» خود، مرتباً عرصه فعالیتهايش را گسترش داده بود. اوج گیری جنگ سرد، مسائل اقتصادی و مالی، موازنه استراتژیک نیروها در سطح جهان و بحران تمدنها از جمله موضوعات نوینی بودند که به تدریج در ماهنامه جای باز کردند. از سوی دیگر این موفقیت مدیون خط سیاسی کلود ژولین بود که بدور از هوچی گری های دیگر وسائل ارتباط جمعی، سرسختانه در حفظ جهت گیری مستقل ماهنامه می کوشید و در تحلیل هر موضوع بر جورد نقادانه را با بررسی جدی و موشکافانه می آمیخت و بی واهمه از حرکت در جهت خلاف جریان آب، نوعی روحیه تن ندادن به «وضعیت

موجود» را بعنوان یک ضمیمه ترویج می داد. در این دوران با پیوستن تدریجی برنارد کسان **Bernad Cassen** ، اینیاسیو رامونه **Ignacio Ramonet** ، کریستین دوبری **Christine de Brie** ، ژاک دوکرنوا **Jacques Decornoy** و آلن گرش **Alain Gresh** تعداد اعضای هیئت تحریریه افزایش پیدا کرد. بحران خلیج فارس در سال های ۱۹۹۰-۱۹۹۱ با دو چرخش برای لوموند دیپلماتیک همراه بود. اینیاسیو رامونه مدیریت نشریه را بعهدده گرفت و تجزیه و تحلیل شفاف و واقع بینانه نشریه از ماهیت جنگ طلبانه سیاست آمریکا نسل جدیدی از خوانندگان را به طرز آن جذب کرد. نسلی که با شور به موضوعات بر خورد می کرد و بویژه شیفته انقلاب انفورماتیک بود که ماهنامه تحلیل غنی و همه جانبه ای درباره آن ارائه می داد. جوان شدن خوانندگان نشریه افزایش فروش آنرا به همراه داشت. فروش چاپ فرانسوی لوموند دیپلماتیک در سال ۲۰۰۲ از مرز ۲۲۰ هزار نسخه گذشت و انتشار آن تا ۳۵۰ هزار شماره ارتقا یافت. به این تعداد یک میلیون و صد هزار شماره اضافه می شود که به زبان های خارجی و در خارج از فرانسه چاپ و منتشر می گردد. در نظر سنجی سال ۹۹۸۱ انستیتو **CSA** از خوانندگان لوموند دیپلماتیک، دلایل بالا رفتن تیراژ نشریه بصورت زیر جمع بندی شده است. - دلیل اصلی ، جایگاه خاص و منحصر به فرد نشریه در میان مجموعه در حال افول سیستم های اطلاع رسانی است. لوموند دیپلماتیک نه تنها با ارکستر دستگاههای ارتباط جمعی که مبلغ «تفکر واحد» اند، همراهی نمی کند، بلکه وفادار به رسالت خود در اطلاع رسانی مسئولانه و دقیق، امری که مدتهاست از سوی دیگر وسائل ارتباط جمعی دنبال نمی شود، به راهش ادامه می دهد. - تداوم در دنبال کردن درگیری های مهم جهان، مشخصه دیگر نشریه است که آنرا نزد خوانندگان متمایز می کند چرا که دیگر وسائل ارتباط جمعی مرتبا وزن اخبار و بررسی های بین المللی را در مجموعه خبری خود کاهش می دهند. - در کادری کلی تر و به هنگامیکه ژورنالیسم «نوکر صفت»، بله قربان گو و سطحی نگر بر همه جا مسلط است، روش ماهنامه مبني بر تحلیل و بررسی هر موضوع با استفاده سیستماتیک از ذیصلاح ترین کارشناسان فرانسوی و غیر فرانسوی مورد قدردانی خوانندگان قرار گرفته است.

– قطع کلاسیک نشریه و استفاده از آثار نقاشان، مجسمه سازان و عکاسان هنرمند، جایگاه ویژه لوموند دیپلماتیک را نمایان تر می سازد.

– آخرین راز موفقیت که الزاما کم اهمیت ترین آنها هم نیست، در تنوع نشریات حول ماهنامه نهفته است. در حال حاضر این نشریات عبارتند از « : نوعی از نگرش» که قبلا هر ۳ ماه یکبار و اکنون هر ۲ ماه یکبار منتشر می شود، لوموند دیپلماتیک به زبانهای خارجی، سی دی، پایگاه اینترنتی و بالاخره گاهنامه وقایع روزانه. این موفقیت روزافزون، در سال ۱۹۹۶ امکان برداشتن گامی سرنوشت ساز در تاریخ تقریبا ۵۰ ساله اش را به ماهنامه می دهد. و آن عبارت است از تغییر بینان حقوقی نشریه و شکل گیری آن به صورت یک شرکت انتشاراتی مستقل در کادر شرکت سهامی خاص لوموند. بر طبق مفاد موافقت نامه ای که در سال ۱۹۸۹ میان آندره فونتن **Andre Fontaine** مدیر لوموند و کلود ژولین سردبیر لوموند دیپلماتیک به امضا رسید، استقلال نشریه تضمین می گردد و در سال ۱۹۹۶ از طریق تشکیل شرکت سهامی خاص لوموند دیپلماتیک، این استقلال از نظر حقوقی، مالی و تشکیلاتی کامل می گردد. کمک بلاعوض یک میلیون دلاری یک مبارز ضدفاشیست آلمانی به نام گونتر هولتزمن **Gunter Holzmann** که قبل از جنگ جهانی دوم به بولیوی تبعید شده بود، به کارکنان اداری و اعضاء هیئت تحریریه امکان خرید دستجمعی سهام شرکت جدید التاسیس را می دهد. بخش دیگری از سهام از سوی خوانندگان نشریه که در انجمن دوستان لوموند دیپلماتیک گرد هم آمده بودند، خریداری می شود. نتیجه آنکه ۴۹ درصد سهام شرکت از پایان سال ۲۰۰۰، در مالکیت کارکنان ماهنامه و اعضاء انجمن یاد شده قرار گرفته است. این رقم بیش از آن چیز است که در قانون شرکت ها « اقلیت بازدارنده» نام دارد و حافظ و حامی هیئت تحریریه و استقلال خط مشی نشریه می باشد.

در حال حاضر هیئت تحریریه دائمی به ریاست اینیاسیو رامونه شامل افراد زیر است : **Alice Barzilay, Solange Brand, Martine Bulard, Bernad Cassen, Alain Gresh, Serge Halimi, Maurice Anne Cecile Robert, Lemoine, Philippe Rivière**

لوموند دیپلماتیک به زبان های خارجی

در کنار تحولات کمی و کیفی، انتشار لوموند دیپلماتیک به زبانهای دیگر نیز گسترش قابل ملاحظه ای داشته است. در پایان سال ۲۰۰۲ این نشریه به ۴۲ زبان خارجی انتشار می یابد که ۲۳ مورد آن بصورت چاپ بر روی کاغذ و ۱۹ مورد آن روی اینترنت است:

آلمان : ضمیمه روزنامه **die Tageszeitung**

آرژانتین : به صورت ماهنامه توسط **Capital Intelcuta**

اتریش : ضمیمه هفتگی روزنامه **Der Standard** به زبان آلمانی

بولیوی : ضمیمه نیمه ماهنامه **El Jugete Rabioso**

برزیل روی اینترنت توسط **le Correio و do Brasil le Jornal braziliense**

شیلی : به صورت ماهنامه توسط شرکت **Aun creemos en los Suenos**

قبرس : ضمیمه هفتگی نشریه **O Syntaktis**

کلمبیا : به صورت ماهنامه توسط **Tebeo Comunicaciones** کره : ضمیمه هفته نامه **Sol**

امارات متحده عربی : ضمیمه ماهنامه نشریه اخبارالعرب که در تمام کشورهای حوزه خلیج فارس توزیع می گردد

اسپانیا : به صورت ماهنامه توسط **Ediciones Cybiomonde**

یوگسلاوی : ضمیمه ماهانه روزنامه **Politika** به زبان صربی که در تمام کشورهای یوگسلاوی سابق توزیع می گردد

یونان : ضمیمه هفتگی روزنامه Eleftherotypia

ایتالیا : ضمیمه ماهانه روزنامه il Manifesto

اردن : ضمیمه ماهانه نشریه الراي

لوگزامبورگ : ضمیمه ماهانه روزنامه Tageblatt به زبان آلمانی

مراکش : ضمیمه ماهانه هفته نامه الصحيفه Le Journal -مکزیک : به صورت ماهنامه توسط Editorial sans frontiere

کشورهای انگلیسی زبان : به صورت ماهنامه توسط هفته نامه The Guardian از طریق آبونمان مخصوص

پرتقال : به صورت ماهنامه توسط aoçCampo da Communica

سوئیس : ضمیمه ماهانه هفته نامه Wochen Zeitung به زبان آلمانی

ترکیه : به صورت ماهنامه توسط انتشاراتی Okuyan

ونزوئلا : ضمیمه ماهنامه Question

لوموند دیپلماتیک همچنین به زبان های زیر بر روی اینترنت حضور دارد : آلمانی (آلمان، سوئیس و لوگزامبورگ)، عربی، انگلیسی، کاتالو (آندور)، چینی، اسپانیایی (آرژانتین، مکزیک و شیلی)، اسپرانتو، یونانی، ایتالیایی، ژاپنی، فارسی (ایران، افغانستان و تاجیکستان)، پرتغالی (برزیل)، روسی، صربی و ترکی.

لوموند دیپلماتیک بر روی Rom-CD

از سال ۱۹۹۶ لوموند دیپلماتیک سالانه یک CDROM تولید می کند که شامل کلیه شماره های همان سال و بازگشتی به سالهای قبل است : چاپ در دسترس کنونی سالهای ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۰ را در برمی گیرد. یک نرم افزار نیرومند این امکان را

فراهم آورده تا خواننده از ۱۵ طریق (تاریخ، نویسنده، کشور، موضوع و غیره) اطلاعات مورد نیاز خود را به دست آورده و آنها را شخصا به چاپ برساند.

لوموند دیپلماتیک بر روی اینترنت

در سال ۱۹۹۵ لوموند دیپلماتیک اولین نشریه "On line" بود. از این طریق می توان به متن کامل مقالات دو سال نشریه به طور رایگان دست یافت : مقالاتی در ارتباط با ۱۵۰ کشور و نزدیک به ۲۰۰ موضوع مهم. با حدود ۵۰۰ هزار بازدیدکننده در ماه، لوموند دیپلماتیک بر روی اینترنت امکان آبونمان رایگان یک نشریه را می دهد که حاوی خلاصه ای از انتشارات ماهنامه و مطالب خبری مهم است. با بازدید از سایت زیر می توانید به ۱۸۰ هزار نفری که آبنده این نشریه هستند پیوندید.

[بر گرفته از لوموند دیپلماتیک](#)